

27 apr 2004 -12:10

Toespraak Premier Verhofstadt - Staten-generaal van het gezin

Toespraak Premier Verhofstadt - Staten-generaal van het gezin
Brussel, 27 april 2004.

Toespraak Premier Verhofstadt - Staten-generaal van het gezin Brussel, 27 april 2004.

Dames en heren, Respect voor gezinnen. Dat was, naast het creëren van meer jobs, een van de voornaamste pijlers van het regeerakkoord dat wij met deze regering in juli vorig jaar hebben vastgelegd. Een creatief en solidair België is immers onmogelijk zonder een sterke gezinsstructuur. Dat spreekt eigenlijk voor zich. Onze samenleving verandert immers op het hoogste tempo ooit. Onze arbeidsmarkt vraagt steeds meer flexibiliteit. Mensen worden steeds opnieuw geconfronteerd met nieuwe uitdagingen, met nieuwe keuzes. Mensen moeten levenslang leren om mee te kunnen. Bovendien moeten mensen meer werken om een stijgende kost zoals huisvesting te kunnen blijven betalen. Deze evolutie is vooral voelbaar voor jonge gezinnen. Gezinnen in de opstartfase. Gezinnen waar de ouders aan het begin van een professionele loopbaan staan en de kinderen aan het begin van hun levensloopbaan staan. Dat weet ieder van ons. We hebben het allemaal meegemaakt. Maar vandaag, dat moeten we erkennen, is het nog moeilijker voor beginnende gezinnen. Zeker wanneer zij bovenop hun gewone taken nog te maken hebben met een ziek familielid, een gehandicapt kind of een ouder die ze moeten opvangen. Terecht stellen zij dan ook de vraag aan de overheid om zoveel mogelijk te doen om hen daarin te steunen. Terecht vragen zij dat. Dat is de reden waarom wij hebben beslist om bij het begin van deze legislatuur daar meteen werk van te maken en een Staten-generaal van het Gezin bij een te roepen. Dat is ook de reden waarom wij op de drie verschillende tweedaagse ministerraden in Gembloux, Oostende en Brussel diverse maatregelen hebben genomen ten gunste van het gezin. Dat is de reden waarom ik vandaag geen grote theorieën zal verkondigen. Wat ik u vandaag wil zeggen dat de regering een zeer concreet tienpuntenplan voor het gezin klaar heeft. Tien punten die gezinnen daadwerkelijk moeten ondersteunen. Tien punten waarvan geen enkel punt een belofte is. Integendeel. Elk van de punten is reeds ingeschreven in de begroting en worden binnen dit en een maand uitgevoerd. Welke zijn dan die tien punten? Ik zal ze één voor één voor u opsommen. 1. Het zwangerschapsverlof wordt uitgebreid in het geval van een hospitalisatie van een pasgeboren kind. 2. Er komt een uitbreiding van het verplichte moederschapsverlof wanneer de moeder van een meerling is bevallen. 3. Voor gezinnen die een kindje adopteren wordt het adoptieverlof met één maand verlengd. 4. Er komt een garantie voor een meer soepele aansluiting tussen het zorgverlof en het ouderschapsverlof of het tijdskrediet wanneer een familielid ernstig ziek is. Bovendien komt er een snellere inwerkingtreding voor dat zorgverlof. 5. Er worden stimuli gegeven voor kinderen die hun ouders of familieleden tot en met de tweede graad, die ouder zijn dan 65 jaar, in hun gezin opnemen. 6. In het kader van de inkomensgarantie voor ouderen, zullen zij die bij hun kinderen inwonen door de belastingen beschouwd worden als alleenstaande. Bovendien zal er door de fiscus geen rekening gehouden worden met de inkomsten van de kinderen bij wie ze wonen en zullen ze daarenboven een verhoogd basisbedrag ontvangen. 7. Doodgeboren kinderen worden als echte kinderen beschouwd. Zij zullen daarom fiscaal als ten laste worden beschouwd. Daardoor zal ook voor hen de toeslag op het basisbedrag van de belastingvrije som worden toegekend. 8. Het aantal kinderen met een handicap dat in aanmerking komt voor een verhoogd kinderbijslag wordt uitgebreid. Sinds 1 mei 2003 kwamen de kinderen geboren na 1 januari 1996 in aanmerking. We hebben beslist om dit uit te breiden voor alle kinderen die geboren zijn na 1 januari 1993. 9. Er komt een verlening voor het postnataal verlof met één week voor vrouwen die normaalgezien slechts recht hebben op 8 weken postnataal verlof omdat ze om medische redenen 7 weken prenataal verlof hebben moeten nemen. 10. De leeftijdsgrens met betrekking tot de fiscale aftrekbaarheid van kinderopvang wordt opgetrokken van 3 jaar naar 12 jaar. Dit zijn de zeer concrete maatregelen, de tien punten van ons tienpuntenplan. Dit is geen amalgaam van zomaar enkele kleine

veranderingen. Deze maatregelen maken een groot verschil voor 200.000 gezinnen in ons land. Op kruissnelheid, dit wil zeggen vanaf 2007, wordt voor deze punten jaarlijks ongeveer 50 miljoen euro uitgetrokken. En zoals ik al zei, dit zijn geen beloften. Elk van deze punten is tot in het detail in de begrotingscontrole ingeschreven en wordt dus zeer spoedig realiteit. Dames en heren, Deze tien punten zijn niet de enige maatregelen die van belang zijn voor onze gezinnen. Ik denk dat de maximumfactuur voor elk gezin een belangrijke maatregel is. Ook de beslissingen voor het behalen van de Kyoto-normen mogen we niet onderschatten. Zijn het niet vooral onze kinderen die steeds meer last krijgen van vervuilde lucht, van ozon en van uitstoot? Het Kyoto-plan dat wij in Oostende hebben goedgekeurd heeft uiteindelijk als bedoeling om ook de omgeving en het milieu in de toekomst leefbaar te houden. Een andere maatregel voor de bescherming van kinderen is het instellen van zones van 30 kilometer per uur rond alle scholen. En er is ook de oprichting van het Alimentatiefonds. Al moet ik hierbij onmiddellijk toegeven dat er moeilijkheden zijn geweest bij de oprichting ervan. Maar ik kan u vandaag ook zeggen dat de Koninklijke Besluiten die totnogtoe spijtig genoeg ontbraken, volgende week op de Ministerraad zullen goedgekeurd worden, waardoor het Alimentatiefonds snel van start zal kunnen gaan. Dames en heren, Hiermee hebben we natuurlijk niet alles kunnen doen wat nodig is. Dat spreekt voor zich. We zullen ons moeten voorbereiden op verdere evoluties in de samenleving. Evoluties als de vergrijzing, de nood om meer mensen aan het werk te zetten. Evoluties die we moeten volgen om onze sociale zekerheid ook in de toekomst betaalbaar te houden. Ook hierin zal de rol van de gezinnen van het grootste belang zijn. Zoals steeds het geval was in de geschiedenis, zijn het de gezinnen die de toekomst zullen moeten schragen. Het blijft dan ook de opdracht van de overheid om gezinnen in deze taak te ondersteunen. Alle gezinnen. En ik wil in deze context ook nog het volgende kwijt. Ik hoor dat in deze Staten-Generaal het huwelijksquotiënt ter discussie stond. Ik wil hierover duidelijk zijn. Ik ben ervan overtuigd dat alle samenlevingsvormen op een gelijke manier moeten behandeld worden. Maar het zou verkeerd zijn tot deze gelijke behandeling te komen door een groep te straffen. Integendeel. We moeten tot deze gelijkheid komen door niet de minder goede behandeling maar juist de betere behandeling als norm te nemen. Dames en heren, Het is vandaag de opdracht van de Staten-Generaal van het Gezin om tot besluiten te komen. U heeft al heel wat goed werk geleverd. Ik van mijn kant denk dat ik mag zeggen dat de regering ook heel wat van uw voorstellen in realisaties heeft omgezet. Maar dat is dan ook het respect waar gezinnen recht op hebben. Ik dank u.